

Til Folketingets Social- og Sundhedsudvalg

En lille men ikke ubetydelig forskel i rusmiddelbehandling!

Forstil jer at Peter og Hans træder ind på et rusmiddelcenter og lader sig indskrive i et behandlingsforløb. Peter har en stofproblematik og Hans en alkoholproblematik.

Begge starter med et individuelt terapeutisk behandlingsforløb og begge har komplekse sociale og helbredsmæssige udfordringer.

Efter en længere periode vurderes det, at der er behov for en mere intensiv indsats, hvilket både kan være et dagbehandlingsforløb eller et døgnforløb.

Begge får et afslag på et mere intensivt forløb. Peter og Hans forløb har op til nu været meget sammenligneligt men der bliver ved afgørelsen om intensivt forløb en væsentlig forskel på Peter og Hans – Nemlig deres mulighed for at få efterprøvet den afgørelse som kommune har truffet.

Der er efter min opfattelse en generel udfordring med borgerens retstilling og retssikkerhed i sager om intensiv alkoholbehandling.

Alkoholbehandlingen og retten hertil følger af Sundhedslovens § 141 stk. 1-8.

Der er frit valgt. Hvilket betyder man kan modtage individuel ambulant behandling i en anden kommune end den man bor i. Ved mere intensiv indsats skal der søge om dette hos betalings-/bopælskommunen. Betalingskommunen er Jf. Sundhedslovens § 252 bopælskommunen. Ved bopælskommunen forstås folkeregisteret jf. Sundhedslovens § 7 stk. 2.

Efter lov om klage- og erstatningsadgang inden for sundhedsvæsenet er der ingen klageadgang for beslutning truffet om alkoholbehandling efter sundhedslovens § 141, jfr. klage- og erstatningslovens § 1. Afgørelsen er derfor endelig og kan ikke påklages ved anden administrativ myndighed.

Ovenstående er efter min mening med til at svække borgerens retssikkerhed, de ingen mulighed har for at få efterprøvet hverken processuelle regler eller afgørelser.

Borgere i alkoholbehandling er retssikkerhedsmæssigt stillet svagere end borgere i f.eks. stofbehandling. Borgere i stofbehandling kan få deres sag efterprøvet ved Ankestyrelsen.

Kommunerne imellem kan der ligeledes opstå en udfordring da f.eks. det behandlingssted hvor borgeren går i behandling fagligt kan vurdere behov for en mere intensiv indsats og betalingskommunen kan vurdere, at der ikke er. Afgørelsen herom afhænger af et skøn. Borgeren har ikke mulighed for at klage over hvilket faktuelle oplysninger der er medtaget ift. dette skøn.

Jeg håber at I for de mange borgere i alkoholbehandling vil se nærmere på dette. Der er i 2023 igangsat en kuglegravning af den offentlige alkoholbehandling og denne rapport forventes færdiggjort i 2025. Her har jeg en særlig forhåbning om at borgernes retsstilling i alkoholbehandlingen bliver en del af det som man politisk vil se nærmere på.

Med venlig Hilsen

Anne-Kristina Timmerman Hansen

Alkoholbehandler og socialrådgiver